

ÉLJÜK az IGÉT!

ÉLETIGE: 2018 március hóban : (Jn. 20,14:)

**„E szavakkal hátrafordult, s látta, amint ott állt,
de nem tudta róla, hogy Jézus.”**

Tematizálás - Kedves Testvéreim és N véreim az Úr Jézus Krisztusban! A mi életutunkon járva, találkozhatunk Jézussal. Azért találkozhatunk Vele, mert is járta ezt az életutat. azon is van, hogy találkozhatunk Vele, hiszen azért jött a földre, s nem azért, hogy magányos túrista legyen az életúton. Ma Mária Magdolna és Jézus különös találkozója alapján lebonthatjuk apró lépésekre, mondhatnám - lélektani lépésekre - az Úrral való találkozásnak ezt a különlegeségét. Mária Magdolna kimegy a sírhoz, kesereg, találkozik is Jézussal, de nem ismeri fel, mert kertésznek véli. Néz, de nem lát. Ahogy mondja az Írás „van szemük a látásra, de nem látnak; van fülük a hallásra, de nem hallanak, mert hiszen lázongó nemzedék ez”.(Ezek. 12,2). Itt nem megkérgesedett szívvel van szó, hanem csak egy hályogról a szemem. Az út (életút) pora (rossz tapasztalata) fátyolt vont rá. Nemcsak Mária Magdolna esete ez, jóformán mindegyikünkkel el fordulhat, s nem is egyszer már el is fordult. Az ember valamit keres (netán valakit), már ott áll el tte, de nem ismeri fel. Ugyanis aki néz, az egy fizikai törvényt követ, nyitva a szeme, azért, hogy meglássa azt, ami el tte van. De van egy szubjektív törvény is. Ez lelki, bels világunk törvényét követi. Ha nincs szinkronban a két törvény, akkor adódik ez a furcsa eset: Néz, de nem lát. A Biblia hasábjainak számtalan helyén ismerhetjük fel ezt az érdekes helyzetet. A helyzetet többnyire maga Isten irányítja. Tulajdonképpen magát Urunkat, Jézust sem ismerte fel Messiásnak a választott nép zöme. Ez éppenséggel nem Isten m ve volt. De Mária Magdolna esetében a felismerést maga Isten késleltette. Vajon miért teszi ezt Isten - merült fel bennem a kérdés. Talán azért, hogy a Jézust keres lélek, lelkének szeretetével a várakozási időben még nagyobb lánggra lobbanjon. mert a mi Istenünk a mi szeretetünkre szomjazik. Másik ok lehet, hogy a sokkoló hatást, mely a találkozás pillanatában túl nagy idegrendszeri megterhelés, egy kis időbetoldással tompítsa. Az angyali jelenéseknél ezért első szava az angyalnak: „Ne félj!” Pl. „Ne félj, Zakariás, mert imád meghallgatásra talált!” (Lk. 1, 13) Vagy: „Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. (Lk. 1,30) - Lehet ezt a keresési téblábolást, időhúzást ünnepi nyitánynak is tartani, hogy az Úr a találkozást minél emlékezetesebbé tegye, s választottja az adott üzenetet h en végre tudja hajtani. Ez esetben: „Menj, mondd meg a többieknek, ezt és ezt!” A dolgok mélységét adja a látás, a felismerés. Az istenkeres lelkek általában úgy találják meg Istent, hogy felismerik t és m veit a teremtett dolgokban. Isten jósága, jóindulata és segít készsége sugárzik pl. egy olyan emberrel való találkozáson keresztül, aki tele van Istennel. Már ilyen annak a hangja, a tekintete, a modora, s egész lénye. Mária Magdolnát szinte sokkolta Jézus hangja, amikor t nevében szólította: „Mária!” Ez az érzés mint egy elektrosokk érintette és rázta meg. Amit benne ez kiváltott, az egy hatalmas sikoltó kiáltás formájában tört ki bel le: „Mester!” - , aki már annak is örült volna, ha az Úr holttestét megtalálja, most a halálból visszatért Úr hangját hallhatja, s tekintetében megfürödhet. Most már nemcsak néz, hanem lát is, ahogy a vakon született visszanyerte látását. S itt is az történt, mint ott:Leborult el tte lényének teljes megindulásával. Lábai már nem bírták megtartani: Ez túl sok a meglepetésből. Mondhatnám itt mindjárt: Isten, a meglepetések Istene.

Téma. -. A felismerés fénye és ténye beragyogja hitünk egész világát. Tulajdonképpen ez a téma: **Nézni, látni, felismerni: Mindezt bels látással, bels szemmel.** Felismerhetjük az Urat a „kenyértörésben”, mint a 2 emmauszi tanítvány is, mintegy felkiáltva / felsóhajtva: Hiszen az Úr volt itt, s mi nem is tudtuk, nem is vettük észre! Örömeinkben mindjárt vissza is tértek Jeruzsálembe a 12-höz. - A mi Eukarisztia-ünnepelésünk is a hitnek egy felismerés-próbája:Sokszor csak nézünk, de nem látunk. Mégis az a boldog, aki felismeri t, a szerény Jézust, a szerény kenyérkében. Ahogy Péter apostol is a Genezáreti tónál, a hiábavaló halászás hajnalán, látván a parton állni egy embert:Beléhasított a felismerés: „Ő az! Az Úr az! „A felismerés öröme semmihez sem hasonlítható öröm. – De jó tudni:Mivel Isten láthatatlan, ezért az felismerése csak a látható teremtményeken keresztül jöhet létre számunkra, testben él emberek számára. De e felismeréshez hozzávehetjük még az igeolvasását, vagy hallgatását, s közben Isten személyes üzenetének felismerését is. S mindegyikünk másként és másként kapja el a labdát, vagyis isten

személyes üzenetét. Mászt ért ugyanazon ige alatt a hitetlen, amikor olvassa az igét, vagy hallja, s mászt a hív . Mert eltér a látásmódunk, vagyis eltér k bels sz r ink. Testre-szabottan érint meg ugyanaz az isteni esemény, látvány, mondjuk:Egy csodálatos gyógyulás, egy szerencsés kimenetel vészhelyzet stb.. A farizeus, az írástudó, a jobb lator, a bal lator, Mária Magdolna, Mária, Jézus anyja, Nikodémus, Kaifás, Pilátus, a százados, Tamás apostol, Júdás, Péter, Cirenei Simon stb. másként és másként élik át ugyanazt a látványt:Pl. Jézus csodáit, beszédjét, szenvedését, vagy feltámadását. - Fel lehet még ismerni Istent, s Jézust, a szeretett Fiút, aki az Atyától jött közénk emberi testbe öltözve: A krisztusi közösségekben. A közösség tagjainak arcának ragyogásában, szavainak álnokságmentes kedvességében,„áldozatos, ugrásra kész szeretetében. Kiegyensúlyozott, egyszer , s lelkiismeretes életvitelében. De ennek észrevételéhez nem mindenkiiben található meg a kell szent érzékenység, mely ezt képes fogni, s felfogni. –Ugyanakkor a „felismerés kegyelmét” lehet kérni Istent l imában, s bízva számíthatunk is rá, hogy megkapjuk. Fel lehet még ismerni Urunkat a szegényekben, az összetört szív.....egyszer.....alázatos és fenhéjázás nélküli emberekben. A nekik nyújtott megtört kenyérünk, magának Jézusnak szóló szeretetünk csattanós bizonyítéka, az örök üdvösség megszerzésének legegyszer bb és legbiztosabb eszköze. De a b nnel, s a szívkeménységgel akár el is lehet veszíteni ezt a ezt a fantasztikus jutalmat, most pedig a természetfeletti „vétél-képességet”.Ekkor már az Isten szava csak a fülünkig jut el, halljuk ugyan, de személyes vonatkozásban már nem értjük:Nem jut el a szívünkig. Itt is a...szívbeli...ima generáljavítást ér, s beszerezhet rajta egy nagyobb kapacitású „precíziós m szer” mely hatékonyabb érzékenység a sugallatok vételére, és feldolgozására. Így menthet meg a bels életünk az elsilányulástól. Ez hozzásegíthet minket ahhoz, hogy Isten embere lehessünk, Jézus személyes és meghitt barátja. Így leszünk képesek felismerni a fentr l való irányítás hangját, s megkülönböztetni az alulról jöv t l. A mai világban csak az lesz képes megmaradni krisztushív nek, aki teljesen beépül figyelmével és engedelmisségével ebbe a bels életbe. Annak lesz majd szeme is, s látni fog; füle is, s hallani fog és nem keményedik meg a szíve. S t talán még olyasmit is átélhet, amit Szent Pál átélt –melyet igyekezett az alázat szellemében elmondani – mint bels életének élményét: Így írja ezt le: „Tudok egy emberr l Krisztusban, aki tizennégy évvel ezel tt - testben-e, nem tudom, testetlenül-e, nem tudom, csak az Isten tudja - elragadtatott a harmadik éjig. És tudom, hogy ez az ember - testben-e vagy testetlenül, nem tudom, csak az Isten tudja - elragadtatott a mennybe, és titokzatos szavakat hallott, amelyeket embernek nem szabad kimondania. Ilyen dolgokkal dicsekszem, de magammal nem dicsekszem, hacsak gyöngeségeimmel nem. (II.Kor.12,2-5).

Tanúságtétel - Levélen keresztül kaptam felkérést kereszttelési kivonat kikereséséhez, kitöltéséhez és elküldéséhez. Nem t nt ismer snek a név, pedig ezen a helyen, ahol már 45 éve vagyok, nagyjából ismerem - legalább név után - a híveket. Izgalommal lapozom az éveket, de nem találtam rá. Sok évet átlapoztam, s közben sóhajtoztam / fohászkodtam. Ismerem a jónépemet, Lehet a keresett gyermek akár 15 éves is, amikor megkeresztelkedik, tehát szorgalmasan kell lapoznom hosszú évek során át, hogy nagyobb biztonsággal mondhassam ki a nem-et, vagyis, írhasam meg:’Nálunk nincs bejegyezve!’ Már meg is írtam a levélben, sajnos, nem találom, de közben a posta már bezárt. Másnapra került a sor, hogy feladjam a válaszlevelet. Azonban minekel tte elindultam volna a posta felé, azt súgta valami:Nézzem újra végig az anyakönyvet! - Hát Uramfia! Ott volt szépen a helyén,ott állt a szemem el tt a könyvben. De tegnap ez hol volt?! - kérdeztem, mintegy magamtól. Hiszen kétszer is végigfutottam fölötte, s nem láttam meg!?! Úgy látszik:”Van szemem, de nem látok, fülem és nem hallok.” - Hogy’ mondtam?:Nem hallok?! Dehogynem! A sugallatokat azért mégis csak sikerült meghallanom! Közben pedig a postát tegnap bezárta el ttem a Szentlélek. Így történt aztán, hogy ma lett végül keresztlevel, útnak is indult, s gazdájára is talált.

Akció-program. – Elfogadom törekenységemet. – Szemem el tt tartom azt is, hogy Isten kezében van életem, de határoz meg mindent: Végül is Övé az utolsó szó. Ha kezét a szememre teszi, hogy valamit ne lássak, akkor nem fogom meglátni. S ha fülemre teszi, nem fogom meghallani. Nála a kulcs. nyit és zár. Jól-ismert ige alapján vallom és magamévá teszem a Jelenések könyvének szavát: „Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél Dávid kulcsa van, aki ha valamit kinyit, senki be nem zárja, s ha valamit bezár, senki ki nem nyitja: Ismerem tetteidet. Nézd, ajtót nyitottam el tted, senki nem tudja bezárni. Bár nincs sok er d, mégis megtartottad tanításomat, és nem tagadtad meg nevemet.” (Jel. 3, 7-8)

Igei ima. – Úr Jézus, Dávid Fia, a Dics ség Ura, A Feltámadás zsengeje! Fényed vakít, mindent eláraszt, vidámít, melegít, vigasztal, s betölt. Engem is, s mindannyinkat. Add,hogy lássam gy zelmedet, s a mi szivünk sebeinek gyógyulását. Ámen. *ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET!* Szeretettel:K.K.a.t.